

СТЕЦЬКО Віра Іллівна (02. 04. 1956, с. Малі Бірки Гусятинського, нині Чортківського р-ну Тернопільської обл. — 21. 08. 2016, Тернопіль) — мистецтвознавиця. Дружина **Д. Стецька**. Обласна премія імені В. Гнатюка (2009). Членкиня НСЖУ (1982), НСХУ (2011), НТШ (2011). Закінчила факультет журналістики Львівського університету (1978). Відтоді працювала в редакціях обласних газет «Ровесник», «Вільне життя»; від 1984 — в Тернопільському краєзнавчому музеї: завідувач картинної галереї, від 1993 — завідувач відділу науково-просвітницької роботи. Досліджувала західноукраїнську скульптуру 2-ї пол. 18 ст. На поч. 1980-х рр. у складі музейної наукової експедиції рятувала від знищення скульптурні пам'ятки роботи Й.-Г. Пінзеля, А. Осинського. Працювала над дослідженням, атрибуцією та популяризацією творчої спадщини І. Пінзеля в Україні та за кордоном, зокрема представляла його скульптуру на виставках у Вілянувському палаці (Варшава, 1989), Луврі (Париж, 2012). Співорганізаторка Тернопільського художнього музею. Співавторка проекту Тернопільської обласної мистецької премії імені М. Бойчука (1989). Авторка низки статей про скульпторів, художників, громадських діячів, зокрема Й.-Г. Пінзеля, А.

Осинського, Д. Стецька, А. Наконечного, Я. Музики, Я. Гніздовського, А. Сербенського, М. Мороза, М. Парашука, Т. Вацика, В. Лучаківського, а також науково-популярного видання «Пінзель і Тернопільщина» (Т., 2007), альбому «Таїна Пінзеля» (К., 2012). Уклала каталоги «Зональна виставка молодих художників» (1985), «Художники Тернопільщини» (1987, співавт.), «Виставка творів живопису Дмитра Стецька» (1989), «Гурт "Хоругва"» (1990; усі — Тернопіль). Долучилася до створення телефільмів «Слава через триста років. Й.-Г. Пінзель» (Тернопільське телебачення, 2007), «Пінзель. Повернення» (Японська телерадіомовна корпорація NHK, 2011), «Пінзель: від Бучача до Лувру» (Київ, 2013).

Основні праці

Дмитро Стецько. Живопис. Т., 1989 (співавт.); *Перейдене поле* (творчість Д. Стецька) // *Образотворче мистецтво*. 1990. № 5; *А душі вбити не можуть* (творчість Андрія Наконечного) // *Там само*. 1992. № 6; *Майстер Пінзель — український Мікеланджело* // *Там само*. 1995. № 1; *Антоній Сербенський. Зустріч через роки* // *Там само*. 2005. № 4; *Андрій Наконечний: нові штрихи до біографії* // *Там само*. 2007. № 3.

Рекомендована література

1. Андрієва О. «Я — патріотка свого міста» // *Тернопіль вечірній*. 1995, 19 квіт.;
2. Сич С. Бучацькі шедеври // *Західна Україна*. 1995. № 40;
3. Стецько Віра. Хроніка // *Тернопілля «96»*. Т., 1997;
4. Ярчук В. На вічних цінностях тримається світ // *Свобода* [Тернопіль]. 2002, 20 лип.;
5. Попович Ж. Віра Стецько: «Мрію перетворити Старий замок Тернополя на культурний центр» // *Номер один*. 2011, 6 квіт.

Ю. І. Долинна

Бібліографічний опис:

Стецько Віра Іллівна / Ю. І. Долинна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891977>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).